

PAIMENEN SYYSLAULU

Hm Hm/D F^{#7} Hm G A^{sus} A⁷ D F^{#7}

1. Lehti puusta variseepi, päivä yötä pakenee.

Hm Hm/D F^{#7} Hm G A^{sus} A⁷ D F^{#7}

Lehti puusta variseepi, päivä yötä pakenee.

Em Em⁶ Hm/D Em/C[#] F^{#7} Hm G^{maj7} F^{#7} G H⁷/F[#]

Lintu pieni syksyn tieltä kesämaille rientelee.

Em Em⁶ Hm/D Em/C[#] F^{#7} Hm G^{maj7} F^{#7} Hm Em/H Hm

Lintu pieni syksyn tieltä kesämaille rien-te-lee.

2. Minä pieni paimentyttö lentohon en pääsekään.

Minä pieni paimenpoika lentohon en pääsekään.

Tänne, tänne jäädä täytyy syksyhyn ja ikävään.

Tänne, tänne jäädä täytyy syksyhyn ja ikävään.

Sanat ja sävel PJ Hannikainen

Karjan paimentaminen oli ennen lasten ja vanhusten työtä.

Akseli Gallen-Kallelan kuuluisassa maalauksessa Paanajärven paimenpoika (1892) poika seisoo nuotionsa vieressä kontti selässä ja puhaltaa tuohitorveen. Torvella paimen säikäytti pedot loitolle, soitteli ajan kuluksi ja kutsui illalla karjan koolle.

Kalevalan 50. runo: ”Marjatta, korea kuopus, aina piikoina elävä, neitosena niekottava, kassapäänä kainustava, päätyi karjanpaimeneksi, läksi lammasten keralle.”